

родила Сарра на старостъ Исаака, Сз вѣра принесалъ Авраамъ сына си на жертва, като вѣрвалъ чи Богъ може и закланъ да го воскреси. Сз вѣра Іаковъ като умираше благословилъ сыноветѣ на Іосифа и сѧ поклонилъ на тогата мѧ на върха (края). Сз вѣра Іосифъ като умираше, рекаше чи Евреитѣ ще излѣзатъ отъ Египетъ и заръчалъ да мѧ земнѣтъ коститѣ. Сз вѣра сѧ роди Моисей и пораси, и остави злочестиваго царя Фараона, и побѣгна отъ Египетъ. Сз вѣра преминаше червеното море, въ което сѧ удавиха Египтянитѣ. Сз вѣра тритѣ отроцы (момчета) угасили пещинѣа пламакъ въ Вавилонъ. Сз вѣра Данїилъ заградилъ на Асланытѣ устата. Сз вѣра и сичкитѣ мъченицы търпѣли и ползчили царството небесно, както дѧма апостолъ Павелъ: сичкитѣ свѣтїи сѧ вѣра: царства побѣдиша, правда направиша, обѣщанїе ползчиха, Аслански уста затвориша, огненна сила угасиха, отъ сѧбѣа извѣгнаха, отъ славы станали крѣпки (аки), на кой силны, чзздитѣ полкове на вѣгъа обърнали, мъртвы воскрѣсили, и сичкитѣ сѧ вѣра умрели, макаръ да не вѣха прїали сичкитѣ отъ Бога обѣщанїе напредъ като Авраама и дрѣгитѣ: но гледали това умственно отъ далечъ съ надежда. Защото, който има вѣра, той има и надежда, и чака сѧ търпѣнїе, както синца чакаме, онѣзи докрины, които е обѣщавалъ Богъ да ни даде. И които сѧ ползчили онѣзи ветхїи праведници, нѣкои сѧ вѣра, а нѣкои сѧ добры работы: защото, единъ е Богъ, една е вѣрата христїанска, едно е кръщенїето. За това иска Богъ и ный да бѣдїме едно, да сме сзединены (свързани) сѧ вѣра и любовъ, да имаме миръ и сзгласїе, да бѣдїме синца като едно тѣло и една дѧша, да сѧ обичаме и почитаме като сжщи братїа: защото сме родены отъ една кжпелъ на кръщенїето отъ свѣтаго дѣха. Макаръ да сме различни на возраста и права, но дѣхъ свѣтый още въ кръщенїето ны сзединилъ да бѣдїме едно тѣло. Но ные ако не сѧ обичаме, ако не бѣдїме сзгласны на сѣкое добро, ако не сѧ пазїме и не сѧ подкрѣпваме единъ дрѣгїй, тогаво явно изгѣбваме онаа благодать (дарка) на нашата вѣра, която ни дава Богъ, въ свѣтото кръщенїе. Защото Богъ и благодатьта на свѣтаго дѣха е любовъта, и който има любовъта, сирѣчь: който обича хората, той въ Бога живѣе, и Богъ въ него. За това христїяны братїа трѣба сѣкога да имаме по междѧ си любовъ, и ако сме нѣщо прегрѣшили на Бога, то отъ все сърце да сѧ покаеме, и като сѧ очистїме отъ нашытѣ тѣлесны и дѣшевы